

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدين بوم وبر زنده يك تن مباد
همه سر به سر تن به کشتني دهيم
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Satire

نـز

نعمت الله مختارزاده
شهر، اسن - المان

کاکا کلان

ای خلیل الله! خلیل، مهربان
شاعر، آزاده افغانستان
نام و القاب تو (نظم باخترى)
حاجى خوش صحبت و ، شیرین زبان
گرچه هستی ساکن، المان ، لیک
منزل، اصلی تو ، در دل و جان
در شمال و در جنوب و شرق و غرب
مثل، تو مادر نزايد در جهان
مرد و زن ، پیر و جوان ، مشتاق، تو
نور، چشمی ، بر تمام، شاعران
روح، تازه می دمدا اندر جسد
نظم و نثرت هم سلیس و هم روان
به ز شیر، مرغ و جان، آدمی
همچو خون، قلب و ، مغز، استخوان
گرچه هستم در پی آزار، تو
مهر، تو والله، به دل دارم نهان

افتخاری شد نصیبم ، ای عزیز
من برادر زاده ، تو کاکا کلان
گرچه میباشد مقامت ، باز هم
از خدا خواهم به اوچ آسمان
بی تو شام مانمی گردد سحر
ای مه و ، ای آفتتاب عاشقان
در طوف شعله رخسار تو
بال و پر سوزیم ، چون پروانگان
ما چو شمع ، بر تن قبای آرزو
ای چراغ محفل فرهنگیان
صحابت زنگ دل مامی کند
نوشگفته غنچه گل ، خندان دهان
عندلیب و گاه ، همچون بلبلی
نرگس و سوسن ، بنفسه ، ارغوان
مشک و عنبر ، میوزد از کوی تو
چون بهاران ، در زمستان و خزان
آهوان چین ، میگردند خجل
گوشة چشمی اگر بر این و آن
گرگذر افتاد ترا اندر چمن
دلستانی میکنی از گلرخان
گر خرامی ، بر سر بازار عشق
بنگری مجنون ، تمام عاقلان
لب گشایی گر ز حکمت ، ای حکیم
میزند غمبر به دورت عارفان
گر سخن گویی ز اصل و فرع دین
 حاجی و قاضی و ملا ، گمرهان
گر بخوانی ورد خود از صدق دل
میدمی روحی به جسم مردگان
گر خدا ناخواسته ناراحت شوی

خون بگریند در سما ، استارگان
گرببینی ، چشم آبی ، مو طلا
شست و نه ساله بگردی ، نوجوان
حیف ، حاجی هستی ، ورنه میکنم
راز تو افشا به (تی وی) جهان
«نعمتا» بنویس ، تا که بشکند
عینک چشمان کور طالبان